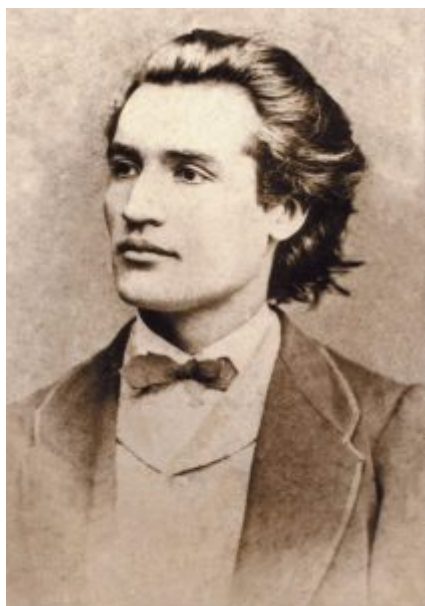

IAR ÎN PRIVIREA CIUDATEI BUNEVOINȚE – de Mihai Eminescu

Noi am publicat la rândul nostru acel anunț al comitetului damelor în care se califica „ciudata bunăvoință” a d-lui Otto Max, cu adaosul că ne-a cam mirat cum de comitetul i-au făcut onoarea de-a solicita serviciile acestui domn. Căci, o spunem drept și fără încungiu, dacă România n-ar fi mestecată în război, conlocuitorii noștri ar * colecta pentru turci, nu pentru creștini. Aceasta se vede în Austria și în Ungaria, încât aceste daruri ale neromânilor de rit necreștin samănă mult cu acele ale danailor, cu cari odată vor crede că au dreptul a ne scoate ochii. Încolo se ‘nțelege că ne pasă foarte puțin de opinia de care foaia noastră, bună – rea cum este, se bucură în cercurile semitice sau de opinia cu cari aceleași cercuri binevoiesc a-l onora pe redactorul ei. A-l onora repetăm, căci în momentul în care ne am vedea lăudați de o samă de oameni, chiar respectabili fie ca persoane private, am crede c-am încetat de-a fi atât de îndărătnic precum suntem și c-am fi făcut vro concesie în scris sau prin grai teoriilor umanitare și egalitare reprezentate în mod atât de splendid

de "Noua presă liberă", ba chiar și de unele jurnale din nefericire românești. Ceea ce constatăm pur și simplu e că Tipografia națională a stat tot așa de bine la dispoziția onor. comitet de dame ca și oricare altă tipografie creștină din Iași și că acel onor. comitet s-a servit de ea și se va putea servi și de azi înainte.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 313

Mihai-Eminescu.Ro